

החברותא

פנימי

גליון מס' 2

בטאון לחברים

יום ועש"ק פרשת בא ז' שבט תשמ"ז

דבר החברותא

שמחנו מאד לראות את השמחה והאהדה של החברים להופעת בטאונם/נו, הגליון הראשון של ה"חברותא", אשר ביטאו יותר מכל את צמאון הנפש לדבר ה', ללקחי מוסר על תכלית האנוש בעצם ברייתו ותכלית הבריאה בכללה.

געגועי הנפש של החברים לדברי אמונה נוסך בנו כח הרצון להמשיך בהופעת הגליון ומתוך הודיה להקב"ה אנו מוצאים עתה את הגליון השני, אשר ימשיך להסביר ולעורר את הרעיון של האמונה הפשוטה אשר נתבררו ונתלבנו בשבת אחים גם יחד אף שהדברים נכתבו לפני שנים רבות, טעמים לא פג וריחם לא נמר, והם רעננים וחדשים כאילו היום ניתנו, מסיני.

את הגליון הזה, אנו מקדישים לזכרו הבלתי נשכח של חברנו ענק הרוח ורב המעש רבי יהושע יצחק מרגלית זצ"ל ליום הזכרון ה' שבט. האחד והיחיד שבחבורה ממחוללי ומקברניטי "יד עזרה" בבני ברק אשר נתן את נפשו והאציל מרוחו על כל שטח מתחום העשייה של יד עזרה בבני ברק.

הגיגיו ופרי מחשבתו שבאו לידי ביטוי באגרותיו לקרובי משפחה רואים אור בגליוננו זה. קומת נפשו הסגולית ודמות דיוקנו מתגלים בכל הדרם בין שורותיו, — הם גם יאירו לנו את הדרך אשר התחיל בה וסלל אותה לפנינו. יהא זכרו ברוך לעד.

אנו תפילה, כי יוסיף השי"ת בנו אומץ ורצוננו יהיה רצונו ופינו ולבבנו יהיו שוין לכיון אל דרך האמת למען כבוד שמו ולעשות נחת רוח לפניו, אמן.

אבל מי שרוצה להתדבק להשי"ת באמת בלתי לה' לבדו, הוא מבין שאי אפשר להתדבק בו אם לא שידחה ממנו גבהות לבו, ויכיר חסרונו ופחיתותו תמיד כל כך שלא ידמה בעיניו שיש לו איזה מעלה, כי האמת הוא כך למשכיל, כי בלתי זה נאמר (משלי טז ה) תועבת ה' כל גבה לב, ור"ל אפילו בלב, ואפילו בכל דהוא, כמו (מלכים ב ד ב) אין לשפחתך כל בבית, וכמו שאמרו בגמרא (סוטה ה' ע"א) לא מינה ולא מקצתה, מי זוטר מאי דכתיב תועבת ה' וגו', וכל מה שיבין שפלותו ויתמיד בה במחשבה ובמעשה, יותר ירגיש דביקות נפשו בהשי"ת, ועל ידי זה ילהוט לבו להיות רדף אחר השפלות, ולהיות זנב לאריות ולא ראש לשועלים, בראותו כי יותר מה שמקטין את עצמו ומשפיל את עצמו בלבו יותר יכול להתדבק להשי"ת, ומה לו יותר מהעולם הזה כי אם זה, הלא כולם כאין נגד זה הדביקות, כי הכל כלה ואבד והוא יעמוד יסוד לנצח.

[יושר דברי אמת סעי' ו']

בחינה זו של זכור ושמור במחשבה אחת עמדה להם לדוד ויהונתן ביום עברה, להיזכר להם חסד נעורים, לחדש האהבה של ימי קדם, לעשותה לאהבת עולם של נצח נצחים, אהבה שאינה תליה בשום דבר, עד ששום כח בעולם לא יוכל לנתק את האהבה הזאת. אחרי שנוכחו לדעת מעצמם ומבשרם, בבחינת "מבשרי אחזה אלוקים" שלא החבר היה מושיעם שהראה להם נפלאות, ולכן הם גם לא האשימו את החבר כאילו הוא זנח אותם או מתנקם בהם או לא מתחשב בהם. אלא מה' היתה זאת כדי לקרבם אליו, ועמדו והודו והמליכו ואמרו לעושה נפלאות לבדו כי לעולם חסדו, כי כאשר אדם מייסר את בנו, כך הקב"ה מייסרם כדי להיטיבם לאחריתם, כדי שלא יבושו ולא ייכלמו לנצח ולעולמי עד. ולכן זכו דוד ויהונתן להיות נס להתנוסס לעיני כל של אהבה אמיתית חיה וקיימת לעולם ועד לכל עם ישראל עד סוף כל הדורות ודוד המלך היה למלך ישראל חי וקים ולחסות תחת כנפי השכינה ולהיות רגל רביעי של המרכבה בצד האבות הקדושים אברהם יצחק ויעקב ולהשלים בכך כסא הכבוד.

האהבה התלויה בדבר — כסא לאהבה שאינה תלויה בדבר.

וכך הוא הדבר, שכל אשר ברא הש"ת בעולם, היה כדי לגלות לו לאדם את מה שהוא מבקש ממנו, כדי שילמד לדקדק אחרי הסיבות אשר מזמין לו הקב"ה, אשר חפץ ששני חברים ייפגשו למען חפצו לחדש ימינו כקדם לחסות תחת סתר כנפיו בשלימות ללא שום שלטון זר, ובהיות שהאדם קרוץ מחומר המציא הבורא סיבות של אינטרסים עצמיים של אחד עם השני במראה של ישועות ודרכי התקשרות שונות, כדי שבאחרית דבר ידעו כולם כי שם ה' נקרא עלינו, וכדי שיתבהר לנו בסוף שכל מה שמקבלים מהחבר, לא ממנו קבלנו, כי אם החבר היה רק סיבה וצנור להעברת שפעת רחמיו יתברך.

הסיבות להתקשרות שהם האינטרסים העצמיים, מעניקים לנו מלמעלה רק לזמן קצוב, ונועדו לתפקידם בלבד, להדליק את האהבה ולקיימה למשך זמן, עד לאותה העת אשר יבחר הקב"ה להתגדל ולהתקדש ע"י בחינת האנוש של אהבת שני החברים. ומשום כך הוא נותן להם להרגיש שהנה כלו האינטרסים והיו כלא היו. כדי שיתבהר להם כי כל אותו הטוב שהיה להם מן החבר, לא החבר הוא שנתן לו, ומכיון שכך, הרי גם לא החבר הוא שהפסיקו, ובכך ניתן להם להבין שבפנימיות ידידותם לא חל שום שינוי, כי הקב"ה הוא הנותן והוא הלוקח. ולא החבר שהוא בשר ודם בעל בחירה דלית ליה מגרמיה כלום, ואינו אלא סיבה לפרסום האלוקות כקולמוס ביד הסופר וכו' כדלעיל.

וכל אותם הנפלאות והישועות עמו ועם משפחתו שהשפיע הקב"ה ע"י החבר בראשית הדרך, היה רק ששניהם יחד יבקשו ה' המעניק להם כל טובו וחסדו כדי לעבדו שכם אחד. ובבוא אותו היום שבו מבקש הקב"ה להתגדל ולהתקדש מסלק להם הסיבות של האינטרסים ומביאם אל ארץ לא זרועה אשר בה יצעדו יחד בדרך העולה בית אל וילכו בה באותו התלהבות של שלהבת אש האהבה שהיה ביניהם עד עתה, לפני שיבואו להם דמיון התעתועים של הזעם והכעס של היצר, — ובכך יתנו שבח יקר וגדולה מלך יוצר כל אשר ניהגם כמו תינוק עם אמו, אשר בימי חייו הראשונים מפנקת אותו ואמו ואמאכילה אותו ורוחצת אותו, משום שהתינוק אז חדל-אישים ואינו יכול לסעוד את עצמו, וכשילך התינוק ויגדל תעזבהו אמו לנפשו ויסדר צרכיו בכוחות עצמו. וברי הדבר, שאמו נוהגת כך לא מפני שכלו רחמיה עליה, אלא שבכוונתה שבנה ילך ויגדל לעמוד ברשות עצמו ויעמוד על רגליו הוא, וזו היא קורת רוחה ממנו. כי היא תמשיך להיות אמו עד צאת נשמתו ואף לאחר מכן.

כך גם תחילת דרכו של אדם בעבודת ה' שולח לו הקב"ה סיבה בדמות חבר הנותן לו על ידו סיבות ותענוגים כדי שיהיו יחד באהבה עד אשר יחפץ הש"ת שהאדם יתעלה

למדריגות יותר גבוהות כדי שיכיר את מקור חיותו, הוא מסלק את התענוגים של החבר, בכדי שיבוא לרעות בשדה האמונה עד שיווכח לדעת שכל האינטרסים היו רק משל ודוגמא להתכלית האמיתית, תכלית התגלות הקדושה, שאינה בטילה לעולם משום שהיא אין סוף וקיימת לעד, אשר זאת היא עצת אל עליון כדי שנהיה לפניו חיים וקיימים לעד ולעולמי עולמים.

חברים כאלו הזוכרים בשעת ידידותם האיתנה את מי ששוכן בתוכם שהוא מחיה אותם, הרי גם אחרי היעלם הסיבות הזמן שהביאם להתקשרותם, יישארו בידירותם. משום שהם מייחסים להחבר רק הסיבה להתגדלות השי"ת, ויודעים שאין החבר בעל היכולת או בעל המופת כי אין שייך זאת בכלל לאנוש, ורק מציאות הבורא חיה וקיימת ביניהם וזהו כל מאווים למצאו בהיותו קרוב ולא שייך להתפעל מביטול והסתלקות האינטרסים העצמיים, אדרבה, הם יכולים ללמוד מכאן, שכל הסיבות בראשית היו רק למען היפגשם יחד, וכדי שאהבתם תישאר לנצח יש לסלק את הסיבות ואז יהיו סמוכים ובטוחים רק על מסבב הסיבות הבורא יתברך שמו המחיה את הקשר בכל נשימה ונשימה.

כששני אנשים נפגשים בזה העולם, הם נפגשים יחד מפאת שורש נשמתם כי יש להם שייכות מכח תיקון נפשם, ולכן, אין שום כח בעולם שיוכל לנתקן את הקשר הזה. ברם, היצר הרע מבקש למנוע ולהרחיק הגאולה הפרטית של כל אדם ואת הגאולה הכללית של קוב"ה ישראל ואוריינתא — אשר רק לשם גאולה זאת מפגיש הקב"ה את בריותיו כאשר עלה במחשבתו — ועל כן מביא היצר בלב האדם דמיונות שוא על החבר ומאשימו במחשבתו כל כשלונותיו ומחדליו והחבר גם אשם במה שנגרע לו או מה שנחסר לו. כל זאת מדמיונות של היצר שאין בהם שום זיק של אמת. וזאת עלינו לבקש מאת השי"ת שיגלה לנו המחשבה האמיתית והכוונה העמוקה של התקשרותנו. כדי שיהיה לנו ראייה נכונה של פני הדברים ונשאף למצוא תכליתנו האמיתית. ואז לא נתלה האשמה באדם או בחבר, ונדע כי מאת ה' היתה זאת לקרבנו אליו ולעבודתו למען גדל וקדש שמו הגדול. וזכור נזכור, כי גם בימים עברו, רק הקב"ה היה בינינו, ורק הוא העניק לנו מחסדיו הרבים, והוא יוצרנו שהראנו נפלאות כדי שנתדבק בו ונלמד לאהבה אותו ולחיות עמו באותו אופן שחיינו יחד, כאשר האינטרסים הנגלים קשרו אותנו יחד. ותמיד נזכור שהוא לבד הושיענו ומושיענו ויושיענו. או אז כאשר יבוא יום המבחן, כאשר יבדיל המסך בינינו, אותו מסך שהקב"ה מסתתר בו כדי לנסותנו וכל חפצו האמונה והעבודה הזכה כדי שלא נבלע חיים איש את רעהו. לא נשנא ולא נתרעם על חברנו בלבבנו. ונחרות על לוח לבבנו את מסבב הסיבות שהפגישנו ונתן לנו את כל הטוב. ובשעת מסה נצעק אליו מקירות לבבינו שלא יעזבנו מול הגלים הסוערים בלי משען ובלי אחיזה. כי כאשר מט אדם ליפול ונזדמן לו עץ להישען עליו, הרי לא להעץ יתן התודה, אלא לבעל העץ המזמינו בשעת נפילה, ואם חלילה יקבל מכה מן העץ לא על העץ ישפוך זעמו אלא על מכהו. כך גם אנו לא על החבר נלין ולא ממנו נתאכזב. גם עליו לא נבטח ואליו לא נשאף, וכל שיחנו ונהמת נפשנו הוא בינינו לבין בוראנו מסבב כל הסיבות.

אם נזכה להיות במחשבה זו, ואף פעם לא מאוחר, נזכה שבהגיע היום הנכסף, בו ירחם ה' עלינו ויערה עלינו רוח חדשה ולא יהיה בינינו שנאת חנם, נזכה לחדש אהבתנו וידידותנו האמיתית לנצח. כי עלינו לזכור שאם רצוננו בכך או על כרחנו, הקשר בינינו בוא קשר בל ינתק והוא קיים בלי שום שינוי מאז נוצר. אלא שכנראה היה פגם כל שהוא בהריונו של הקשר לכן יצא הולד קצת פגום. אבל בטחני, שלא ירחק היום ונתעורר לצאת מסבך דמיונותינו ונזכה להתעלות מעל המחשבות המציקות, שלאמיתו של דבר, אין להם שחר ואחיזה. ויחד נשאף להידבק בבורא העולמים המצפה לנו והמחיה אותנו כל נשימה ונשימה להנטותנו לתחיה ולנצח נצחים

ידידך לעד ולנצח נצחים דוש"ט כל הימים
בכל הדרת הכבוד

...שלום וברכה!

היום קבלנו את מכתבכם והי רצון שיתמלאו כל ברכותינו ומשאלותינו לטובה. גם אנחנו מאד מאד התנענו "בשבת אחים גם יחד", לפעמים יכול להיות "שבת אחים" אבל חס ושלום זה יכול להיות בלי אחדות, לכן מוסיפים "גם יחד" שהיה גב אחדות, ולואי שנזכה ללכת בדרך דוד המלך ויהונתן בבחי' אהבה שאינה תלויה בדבר שהגיעו ע"י האחדות לנפשו קשורה בנפשו, ובלי זה לא היה מגיע דוד המלך למה שהגיע להיות "דוד מלך ישראל חי וקיים" כביכול בבחי' הרבש"ע "חי וקיים", זה רק ע"י האחדות וכמו שאת כותבת שעי"ז מגיעים לאחדות הבורא, ור' אשר הסביר שהמדרגה שלהם היתה שאחד לא הסתיר מהשני שום דבר כל אחד היה גלוי לשני ממש בלי שום הסתרה ובלי שום בושח, וזה מאד מאד קשה וזה הביא אותם להיות גלויים להשי"ת, לא להסתיר ולא לתת לטבע ליצה"ר לרמות את עצמנו, ועי"ז להסתיר את מציאותנו אלא הכל יהיה גלוי בבחי' אהבה שאינה תלויה בדבר. אבל למה עלינו לדבר בכאלה דרגות גדולות הלואי שנזכה לא.ב. של האחדות שלא יהיה שנאת חנם על לא עול, ונזכה לחפש ולבקש את האחדות שעל זה נחרב בית המקדש על שנאת חנם, וזה מחובתנו לתקן אהבת חנם. ועל ידי זה נזכה לגאולה פרטית ולגאולה כללית בתוך כלל ישראל.

ד"ש מגיסכם

יהושע

ומשה היה רועה את הצאן

דרך הרועה לנהוג בצדק את צאנו להרחיקם מן הגזל להנהיגם במישור והשבט בידו שלא יטו ימין ושמאל. כך הקב"ה הוא הרועה את ישראל להנהיגם במישור ובכל עת השבט בידו שלא יטו ימין ושמאל.

מה רועה הצאן כשהצאן יולדות הרועה נוטל אותם טלאים בחיקו כדי שלא ייגעו ומוליכן אחרי אמותם ומרחם עליהם. כך המנהיג לישראל צריך לנהוג ברחמים ולא באכזריות וכן אמר משה כי תאמר אלי שאתה בחיקך וגו', כך מבואר בזהר. (השל"ה על פרשת שמות)

רבי נתן מברסלב זיע"א מפי הר"נ מברסלב זיע"א על התבודדות

"...עוד אמר לענין התבודדות שהיה דרכו ז"ל לזרז מאד בזה להיות רגיל מאד בהתבודדות לפרש שיחתו לפני השי"ת בכל יום ויום, ואמר שאפילו שאין יכולין לדבר כלל. אפילו כשמדברין רק דיבור אחד גם כן טוב מאד, יהיה חזק בדעתו וידבר אותו הדיבור כמה וכמה פעמים בלי שיעור וערך ואפילו עם יבלה כמה וכמה ימים בדיבור זה לבד, גם זה טוב. ויהיה חזק ואמין וירבה לדבר אותו הדיבור פעמים אין ספור עד שירחם עליו השי"ת ויפתח פיו ויוכל לפרש שיחתו.

שהשמחה במעונם

ברכת מזל טוב לבבית

מעומק הנפש לחברינו היקרים

הר"ר יוסף ארלנגר הי"ו ורעייתו תחי'

להולדת הנכד

הר"ר ישראל מאיר ארלנגר הי"ו ורעייתו תחי'

להולדת הבן

ויה"ר שיזכו לגדלם לתורה ולחופה ולמעשים טובים

חברי המערכת

י.ז. שוינברגר

ג. סגל

י. פרוש

כתובת לשלוח חומר

מוסדות יד עזרה

ת.ד. 7199 י"ם